

Otoczmy Troską Życie

Caritas Archidiecezji Poznańskiej 8 lutego 2009 roku zorganizował obchody XVII Światowego Dnia Chorego. W Aula Nova poznańskiego Uniwersytetu Medycznego spotkali się przedstawiciele świata medycznego i ludzie chorzy. Złączyło ich wspólne hasło „Otoczmy Troską Życie”. Wieczór otworzyło wystąpienie abp. Stanisława Gądeckiego, a potem trzech znani poznańscy profesorowie tłumaczyli, dlaczego życie wymaga szacunku od początku istnienia aż po jego schyłek.

Prof. dr hab. med. Janusz Gadzinowski w swojej prelekcji „Początek życia” w pasjonujący sposób opowiadał, jak z jednej maleńkiej komórki, zawierającej kod genetyczny matki i ojca, powstają miliardy innych komórek, tworzących z czasem narządy i organy, zawsze w tej samej kolejności, pełniące u każdego z nas te same funkcje, wydzielające enzymy, hormony, przewodzące bodźce nerwowe, odbierające sygnały i informacje z otaczającego świata. Jakie mechanizmy kierują tym procesem? Jak to się dzieje, że w komórkach przebiegają procesy biochemiczne z niewyobrażalną szybkością i sprawnością, o których my w warunkach pozaustrojowych nie możemy nawet marzyć? Nie wiemy. Powstaje cud życia. Niepodważalna indywidualność każdego z nas. „Złożoność powstawania człowieka w łonie matki jest dowodem na istnienie Stwórcy”, podkreślił profesor.

W kolejnym wystąpieniu prof. dr hab. med. Piotr Dylewicz tłumaczył, że życie przynosi największą satysfakcję nie wtedy, gdy zabiegamy, aby otrzymać i otrzymujemy od niego najwięcej, ale wówczas, gdy równie dużo życiu dajemy. Tego uczył nas także Jan Paweł II. Takie działanie wzbogaca nie tylko nas samych. O jakość życia musimy cały czas zabiegać. To „życie zachodu jest warte”, napisała Agnieszka Osiecka. Jak to zrobić? Profesor mówił, że w okresie „pełni życia” należy kierować się czterema cnotami kardynalnymi: mądrością, sprawiedliwością, męstwem i umiarkowaniem. Sformułował je Platon, a etyka chrześcijańska przejęła i nadal są aktualne. W odwiecznym pytaniu ludzkości, jak żyć, cnoty kardynalne zbliżają nas do znalezienia odpowiedzi.

O schyłku życia mówił prof. Jacek Łuczak. Pracuje on w poznańskim hospicjum. Ktoś, kto zetknął się z działalnością tej instytucji, zwykle pozostaje pod wrażeniem niewyobrażalnego poświęcenia pracujących tam osób. A także wielkiej potrzeby jego działania. Ludzie cierpią, są bezradni wobec nieszczęścia, jakie na nich spada. Boją się śmierci, mówił profesor. Przechodzą przez „swoje” życie, od narodzin aż do „schyłku życia”, będąc aktywnymi, pracowitymi, rozwijają się, ale kiedyś następuje nieuchronny koniec. To świadomość trudna do zaakceptowania. Czy „tam” coś jest rzeczywiście? Ludziom nieuleczalnie chorym, ludziom umierającym trzeba pomóc nie tylko poprzez ulgę w fizycznym cierpieniu, ale także przez pokazanie, że życie nie kończy się tu, na ziemi, ale ma swój dalszy ciąg w wieczności.

Spotkanie w Aula Nova było także okazją do złożenia gratulacji miesięcznikowi „List do Chorych”, z okazji 10-lecia jego istnienia. Jego wydawcą jest Caritas Archidiecezji Poznańskiej. Trudno przecenić znaczenie miesięcznika dla ludzi chorych. Niesie im radość i pociechę. Wielkopolska Izba Lekarska dołącza się do życzeń składanych z tej okazji na ręce redaktora naczelnego ks. kan. Waldemara Hanasa. Przynajmniej następnych 10 lat działania, panie redaktorze!

Uroczystość została uświetniona występami Orkiestry Kameralnej pracującej pod patronatem WIL oraz chóru Uniwersytetu Medycznego.

